

La valentia de les emocions, la lectura humana dels resultats electorals

written by Mireia Juanola | 4 de juny de 2023

L'endemà del dia de les eleccions és interessant veure com tothom fa lectures interessades sobre els resultats obtinguts. Tots els partits i opinadors corren a dir el que més els afavoreix per tal de buscar justificacions o avantatges.

Alguns ho fan des del punt de vista numèric; altres, des del punt de vista ideològic; altres, des de les aliances partidistes o tot tipus de jocs maquiavèlics, des de la distribució de poders o de l'aprofitament econòmic. Però a ningú se li ocurrerà fer-ne una lectura des del punt de vista emocional.

I és que des de ja fa molt de temps hem deshumanitzat no només la política, sinó també les ciutats, les ideologies i els conceptes socials i fins i tot les persones per tal de poder-les atacar sense remordiment ni recança. La política actual ha convertit l'espai social en un ring de boxa, on només hi poden pujar aquells que estiguin més preparats per rebre, o fins i tot els més disposats a qualsevol cosa per tal d'aconseguir un sou prou remunerat o un trampolí mediàtic prou potent que els faci oblidar els cops rebuts.

En l'actual fangar polític, alguns dels seus protagonistes s'han oblidat de la dimensió humana del que som: persones, amics, veïns, companys a qui han volgut tractar, i que ens tractéssim, com a enemics tot usant-nos de simples dispensadors del vots necessaris per a les seves intencions ocultes.

Però, per sort, avui encara ens queda una altra lectura per

fer dels resultats d'aquestes eleccions municipals: la lectura en clau humana.

L'absenció descarada, la valentia dels votants per exercir el volt nul o blanc i la baixa participació no són una simple anècdota de cansament o de desànim de l'independentisme i de l'electorat català. Els sentiments, les emocions han estat els autèntics protagonistes d'aquests comicis.

Emocions oblidades, estrictament humanes que han mostrat l'evidència d'un sentiment compartit i col·lectiu, que podríem destriar en aquests termes:

La ràbia d'haver-nos sentit traïts en les aspiracions independentistes pel mal ús i la mala interpretació intencionada que s'ha fet dels nostres vots,

La impotència d'haver de suportar la repressió i l'abús de poder sobre aspectes que són genuïns, naturals i fonamentals convertits en por i xantatge,

La indignació de veure com l'estupidesa humana guanya per damunt del sentit comú,

La decepció amb la classe política que no han estat a l'alçada del sentiment col·lectiu,

La malícia d'haver de suportar l'egoisme i la supèrbia dels polítics mediocres i incompetents que no tenen res més a fer que escalfar cadires als mítings i que degraden i embruteixen el debat polític i social necessaris,

La vergonya aliena de tenir polítics incompetents que no han sabut gestionar la diferència ni el pacte, amb la mentida feta discurs per obtenir vots que després han segrestat obviant la realitat del que tot un poble s'hi jugava.

La frustració de tenir-nos silenciats i amordassats al carrer i als mitjans públics en benefici de l'*statu quo*.

I una llarga llista que podríem confegir entre tots.

Això és el que reflecteixen els resultats d'aquestes eleccions.

Per això us ho demanem si us plau: Deixeu de tractar-nos com a números, com a vassalls o com a xais. Som persones, amb sentiment, pensament i criteri. Som humans, som poble i sabem el que volem.

Benvinguda siga la recuperació de l'esperit del poble, del saber col·lectiu i de la força somorta capaç d'arrasar serenament; de l'inconscient col·lectiu d'aquells qui se saben part i actiu d'un tot i que actua en conseqüència.

Així som els catalans i això és Catalunya: un esperit lliure que no es deixa doblegar, encara que sigui en silenci.

Tinguem-ho present i que no ens vulguin donar lectures interessades ni gat per llebre.

L'esperit hi és i la força també! I prepareu-vos, que tot just comença!